

Rozhodnutí

Kanceláře prezidenta republiky – Odboru památkové péče

k návrhu na opravu pavlače Starého královského paláce

Kancelář prezidenta republiky – Odbor památkové péče, příslušná podle § 2 vládního nařízení č. 55/1954 Sb., o chráněné oblasti Pražského hradu, vydává na základě § 14 odst. 3 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, toto rozhodnutí:

Správa Pražského hradu, příspěvková organizace, příslušná hospodařit s majetkem tvořícím areál Pražského hradu, předložila podle § 14 odst. 1 zákona č. 20/1987 Sb. žádost č. j.: SPH 451/2019 o rozhodnutí ve věci návrhu na opravu pavlače na jižním průčelí Starého královského paláce na Pražském hradě. Přílohou žádosti je příslušná dokumentace: popis udržovacích prací a opravy konstrukčních nedostatků s přiloženým statickým výpočtem a posouzením stavu konstrukcí vypracovaným a stavebně architektonický návrh opláštění madla zábradlí, který vypracoval , z ledna roku 2019.

Navrhovaná technická sanace a rekonstrukce ochozu po jižní straně Vladislavského sálu má znovu umožnit zpřístupnění této části Starého královského paláce návštěvníkům Pražského hradu. Ze statického hlediska je konstrukce pavlače (obnovené v roce 1929) ve vyhovujícím stavu, ale pro zlepšení fungování zábradlí bude třeba doplnit dilatační spáry, které absorbují cyklické pohyby spojené s teplotní roztažností ocelové konstrukce. Ty vedly ke vzniku trhlin a uvolnění tmelů. Součástí tedy bude provedení udržovacích prací - obnovení tmelení spár pískovcových desek a především spár u kotvení zábradlí pro zamezení průsaku vody. Předložená projektová dokumentace detailně navrhuje technické řešení statických pohybů a také snížení ohřevu zábradlí opláštěním madla zábradlí krycím dřevěným obkladem. Kovová konstrukce zábradlí bude v potřebném rozsahu očištěna a natřena antikorozními nátěry. Po provedení navržených konstrukčních úprav a udržovacích prací bude možné ochoz zpřístupnit veřejnosti v omezeném režimu: povolené užité zatížení pavlače zůstává 200 kg/m². Stav pavlače zdola nebylo pro nepřístupnost možné prověřit.

Nedílnou součástí opravy ocelové konstrukce zábradlí bude i výměna části pískovcových desek pochozí plochy (dle PD cca 10%) a jejich konzervace. Konstrukce přímo navazuje na jižní fasádu Starého královského paláce a je třeba, aby oprava zahrnula i soklovou partii fasády, parapety oken a kamenné lavice na ochoz navazující. Především je třeba provést konzervaci kamenných součástí architektury (samozřejmě i opravu přiléhajících omítkových ploch sgrafit). Dotčená partie není ve špatném stavu vzhledem k tomu, že byla restaurována relativně nedávno, ale drobné poruchy, zvláště v kontaktu s ochozem, se zde projevují (uvolněné spáry, tmely či porušená omítka). Tuto partii je třeba vnímat jako jeden celek a pro dobré fungování ochozu je nutné zabezpečit kvalitní provedení návaznosti novodobých konstrukcí na ty historické. Součástí realizace bude i úprava kotvení zábradlí do zdíva schodišťové věže a Ludvíkova křídla (do mladší zadržky).

Kancelář prezidenta republiky – Odbor památkové péče žádost posoudil z hlediska zájmu státní památkové péče na ochraně Pražského hradu, který je, včetně jeho areálu,

nařízením vlády č. 147/1999 Sb., o prohlášení a zrušení prohlášení některých kulturních památek za národní kulturní památky, prohlášen za národní kulturní památku, a stanoví:

Oprava pavlače na jižním průčelí Starého královského paláce je přípustná při dodržení následujících podmínek:

Provedení opravy a úpravy zámečnické konstrukce zábradlí nepodmiňujeme účastí restaurátora. Protože však při opravě bude třeba řešit i řadu návazností na historické konstrukce, předpokládáme též přímou účast a dozor restaurátorů, držitelů následujících povolení (licencí) Ministerstva kultury ČR v oboru restaurování štukatérských prací (např. restaurování štuků, historických omítek, sgrafit apod.) a kamene (např. v rozsahu restaurování nepolychromovaných uměleckých či uměleckořemeslných děl z kamene). Vlastní úpravu zábradlí je nutno s navazujícími restaurátorskými zásahy dobře zkoordinovat. K restaurátorským pracím budou vypracovány standardní restaurátorské záměry, s dostatečným předstihem předložené ke schválení Odboru památkové péče KPR.

Podmínky k jednotlivým činnostem:

Restaurování a oprava kamenných partií ochozu a přiléhající části jižní fasády Starého královského paláce

Před zahájením mokrých technologických procesů budou nejprve odstraněny výkvěty solí a uvolněné nečistoty či krusty. Opatrně budou odstraněny nesoudržné části kamenných prvků, které jsou buď nekonzervovatelné, nebo pocházejí z mladších úprav. Doporučujeme očištění suchým kartáčem a odsátí včetně všech zcela uvolněných částí vysavačem. Teprve potom bude celý povrch zdiva šetrně omyt čistou vodou pod mírným tlakem (ideálně teplou vodou, či kombinací páry a vody). Tlak vody nesmí ohrozit poškozené a uvolněné části či poškodit samotný povrch kamene. Zcela by neměly být odmyty části rozpadlé opuky, který by bylo ještě možno zpevnit (případně je třeba provést zajišťovací prekonzervaci). Obecně lze konstatovat, že použití horké vody v kombinaci s párou je pro čištění plochy kamene ideální (samozřejmě za pečlivého sledování teploty – nesmí dojít k teplotnímu šoku materiálu).

Pro naměkčení krust i pro případné povrchové odsolení je vhodné použití buničinových obkladů, s použitím destilované vody (např. Arbocel, buničina musí být vždy bez obsahu chemických látek – např. protipožárních, nejvhodnější je proto lékařská). Používat lze mýdlovou, čpavkovou, octovou vodu či vodný roztok hydrogenuhličitanu amonného, ale je třeba dodržovat technologické postupy a obecně volit spíše nižší koncentraci účinných látek. Pro ztmavlé plochy románských kvádrů se mimořádně osvědčilo právě použití buničiny a vodný roztok hydrogenuhličitanu amonného (např. fa. Dorapis). Ideální je pokrytí větší plochy zdiva najednou a případně ještě zakrytí mikrotenovou folií – na prodloužení účinné doby působení. Následně je třeba plochu velice pečlivě umýt vodou a zbavit ji pozůstatků hydrogenuhličitanu amonného. To je možné kombinovat s ostatními postupy i mechanickým čištěním naměkčených krust. Zábál s buničinou bude bezpochyby třeba několikrát opakovat. Dobrého výsledku lze zpravidla dosáhnout po třech cyklech zábalů. Vždy budou provedeny testy před plošným použitím. Postup je třeba přizpůsobit stavu zdiva a předepsaným technologiím.

Buď před prvním mytím nebo po vyschnutí budou povrchy kamenného zdiva, zasažené mechy, řasami apod., ošetřeny vhodným biocidním prostředkem (např. Porosan, Santop apod.). Neměly by však být používány přípravky na bázi kvarterních amoniových solí, které mohou

negativně ovlivňovat např. hydrofobizaci. Ta bude provedena lokálně, především v horizontálních plochách namáhaných dešťovými srážkami. Omývání povrchu bude opakováno podle potřeby, vhodné je občas spláchnout celý povrch.

Čištění povrchu zdiva a pochozích desek bude prováděno také mechanickou cestou (povrch bude čištěn měkkými kartáči; krusty budou odstraňovány brusnými kamenickými houbičkami, brusným rounem, skalpelem atd.), avšak šetrně, bez zásahu do vlastního povrchu kamene. Mechanické čištění musí být kombinováno s mokrou cestou (v podstatě broušení pod vodou – což zamezuje příliš invazivnímu zásahu). Neprodyšné krusty budou jemně mechanicky odstraněny, ale pouze tak, aby nebyl porušen originální povrch kamene. Zvláštní ohled, především při odstraňování krust, bude brán na stopy originálního opracování.

Z kamenického hlediska lze obecně konstatovat následující postup; historické zdivo bude prioritně zachováno, u desek z první republiky se předpokládá menší rozsah výměny. V některých případech, mohou být provedeny jen lokální kamenické doplňky. Ty lze provést přesným doplňkem vlepáním na epoxidové lepidlo (např. Akemi). Podmínkou je minimalizace kontaktního spoje. Také lze kombinovat lokální tmelové a kamenické doplňky (ne však v horizontální pochozí ploše). Nynější desky kryjící ochoz jsou z královédvorského pískovce, který je bohužel dnes nedostupný. Předpokládáme použití pískovcové deskoviny z Boháňky, která je typologicky nejbližší a má velmi dobrou trvanlivost. Variantně lze zvažovat i Božanovský pískovec. V obou případech je třeba vybrat vhodnou barevnost a zrnitost přímo v lomu. U desek ochozu lze použít materiál řezaný a povrchově upravený broušením.

Z výplní spár bude zvětralá a nesoudržná malta opatrně odstraněna do hloubky minimálně 20 mm tak, aby nebyla porušena hrana kamenného prvku. Potom budou spáry vymyty vodou pod mírným tlakem, aby byl odstraněn všechen jemný prach a případné nečistoty. Případné spáry originální (románské i historické) budou zachovány.

Při spárování bude bezpodmínečně dbáno, aby spáry a přiléhající kámen byly předem dostatečně navlhčeny. Nedostačuje pouze lehce navlhčit stříčkou (rozprašovačem), voda se musí dostatečně nasát do materiálu. Spáry musí být pečlivě utaženy a velmi se osvědčilo jejich utemování dřevem (za předpokladu, že bylo jádro pečlivě nanášeno a utaženo kovovou špachtlí). Povrch spáry bude zároveň s hranou kvádrů, případně by měl kopírovat nerovnosti plochy. Pro delší životnost je zásadně důležitá další péče o čerstvě provedené spáry. Hotové spáry je třeba několikrát denně vlhčit (pouze ručním rozstříkovačem, nikoliv prudce hadicí - samozřejmě tak, aby se nevyplavovalo pojivo či plnivo), zejména v horkých dnech. Vlhčení je třeba opakovat do vyžrání malty (2 až 4 týdny podle klimatických podmínek). Při slunečném počasí je důležité dbát na zastínění zpracovávaných úseků.

Malta používaná pro spárování a ložné plochy při přesazování či vložkách bude vápenná. Preferovány jsou materiály míchané na stavbě z kvalitního hydraulického pojiva (např. Vápenka Mokrá) – nejlépe předem našlehanou kaši z vápenného hydrátu (hydroxid vápenatý Ca(OH)_2). Ideální je uleželý kašový vápno dobré kvality a stáří (např. prodej uleželého vápna Velké Bílovice) a další osvědčená a vyzkoušená pojiva (např. ověřená vápna naložená v jamách či sudech atd.). Použití hydraulických příměsí je povoleno, ale příměs musí tvořit 1 až max. 8% (z celku). Šedý portlandský cement je zcela vyloučen (především z důvodu nevhodné barevnosti základu malty před samotným probarvováním, ale také z důvodu, že opuka s ním negativně reaguje a degraduje v kontaktních plochách. V případě potřeby (specifického požadavku) lze použít i tzv. románský vápno (někdy označované jako románský cement) a to jako samostatné pojivo. Používat lze samozřejmě i další typy přírodního

hydraulického vápna (NHL). Všechny složky v případě pochyb budou konzultovány s vybraným technologem a případně i s chemikem, kteří vyloučí možné pochybení a pomohou s optimalizací směsi. Pro injektáže případně odloučených ploch či trhlin bude použit vhodný materiál na vápenné bázi s odpovídajícím plnivem (mramorová moučka, opukový prach, čistý křemičitý prach a případně siloxan pro zvýšení zatékavosti). Lze ovšem použít i osvědčené výrobky (např. VAPO injekt).

Pro eliminaci technologické nekázně při mísení je povoleno použití záměsové vody s příměsí maximálně 3% akrylátové složky (např. Sokrat, akrylát v takovém poměru funguje jen jako smáčedlo a umožňuje lepší zpracování tmelu). Malty bude připravovat zodpovědný pracovník pod dozorem restaurátora; je třeba zaručit stejnorodost materiálu – nejlepší je, když malty za suchého stavu připravuje pouze jeden pracovník, stejně tak bude připravována záměsová voda. Akrylát na stavbě jiným způsobem používán nebude. Zcela vyloučeno je natírání spáry i jen záměsovou vodou před spárováním, je určena pouze do malty (jako smáčedlo usnadňující promísení složek). Pracovníci budou dbát na pečlivé promíchání pojiva a plniva před použitím (čím déle, tím lépe). Rozdělané množství malty bude důsledně zpracováno najednou, protože z technologického hlediska není přijatelné, aby zavadlá malta byla znovu rozmíchávána. Malty budou s dostatečným předstihem vyzkoušeny a předloženy ke schválení zástupcům Odboru památkové péče Kanceláře prezidenta republiky. Mimo jiné bude i doloženo, kdy a kde byly navržené maltové směsi použity.

Zrnitost plniva směsi se bude řídit velikostí spáry a také tím, zda se jedná o jádro či svrchní (kontaktní) vrstvu. V zásadě zrnitost písků či kameniva bude dosahovat až cca. 50% velikosti spáry (modelově to znamená: pokud je šířka spáry 12mm, největší složkou písku či kameniva bude zrno o maximální velikosti 6mm, u jádra může být složka zrnitosti až 12mm i více – dle fyzikálních možností) nebo je třeba provést s technologickou důsledností více vrstev s dodržáním technologické pauzy. Velmi důležité je, aby zrnitost použitého písku byla stejnoměrná od nejmenší frakce po největší (každá složka zrnitosti je rovnoměrně zastoupena, včetně prachových součástí). Pokud písek obsahuje jílové součásti, je třeba laboratorně doložit, že jsou stabilní (nebobtnají, nejsou hygroskopické a případně mají pozitivní hydraulické vlastnosti). Je možno plnivo míchat i uměle či doplňovat plnivo přírodní, které vyhovuje podmínkám. Také je třeba, aby v plnivu byla stejně zastoupena složka ostrá a oblá (oblázky i drcené ostré prvky), často tyto parametry splňují říční písky. Pokud tomu tak není, je třeba mísit písky kopané s říčními (obsah jílových částí ve směsi nesmí nepřesahovat 5%), ale za výše uvedených podmínek. Je třeba doložit ložisko písků (např. Sázavské písky, Borek - náplavka Lahovice, Střeleč).

Malty budou podle potřeby probarvovány vhodnými pigmenty. Není vhodné provádět patinaci spár pouze povrchově, již samotná malta by měla mít vhodný odstín (ne třeba ještě výsledný, ale dle zkušenosti aspoň střední probarvení), který vytvoří vhodný základ pro správnou barevnost spáry. Spáry by měly spolu s kamenem z hlediska barevnosti tvořit celek, který nebude rastrován výrazně světlejšími liniemi. Vhodné pigmenty je třeba rozetřít ve vodě aspoň den před použitím. Barevnost malty kde jsou použity takto připravené pigmenty, bývá stabilnější a lépe vyzrává. Barevnost spárovací malty se pochopitelně musí přizpůsobit spárované partii zdiva s ohledem na barevnost dotčené plochy.

Horizontální plochy budou hydrofobizovány vhodným prostředkem na základě vsakových zkoušek. Vsakové zkoušky Karstenovou trubicí budou provedeny ve vybraných technologicky reprezentativních místech (zanesených do plánové dokumentace či schématu) před zahájením restaurátorských prací. Další zkoušky budou následovat po kompletním

dokončení čištění a na závěr po dokončení všech technologických kroků zásahu. Protokoly i plánové přílohy budou součástí restaurátorské zprávy. Pro závěrečné hydrofobní ošetření povrchu budou tedy použity organokřemičité prostředky (např. Porosil VV kompatibilní s předchozím ošetřením). Tyto přípravky vytváří na kameni mikrovrstvičku silikonového polymeru, vlastní póry zůstávají volné. Difuzní odpor se sice mírně zvýší, ale dle dlouholetých zkušeností přijatelně bez negativních důsledků. Při této úpravě je nezbytné dbát na vhodné povětrnostní podmínky a na předepsanou nebo ještě nižší koncentraci roztoku.

V případě některých partií, podle shledaných skutečností, bude zvážena varianta zalití spár olovem. U použitého olova je důležité dbát na jeho čistotu. Doporučujeme olovo slité do malých kusů (malé destičky), které se snadno v tyglíku roztaví přímo na místě. Tavba by měla být prováděna dle technologických pravidel, zejména je třeba pamatovat na stupeň tání (327,5 °C) a olovo by nemělo být zbytečně přepalováno silným plamenem. Dochází při tom k povrchovému přehřátí, se kterým je spojeno zvýšení výskytu nečistot (oxidy apod.), jež zhoršují vlastnosti materiálu. Zálivky – olovené spáry, musí být po vychladnutí zarovnané zároveň s kamenem (či mírně vypouklé ven). Nesmí být ponořeny pod hranu kamene. Spáry před zalitím olovem budou s dostatečným předstihem hydrofobizovány za dodržení obvyklých technologických postupů.

S ohledem na předpokládané dilatační pohyby, je zvažován záměr vyplnit spáry mezi deskami kryjícími ochoz pružnými tmely (na katedrále byl v takových případech použit např. tmel Mapeiflex PU40, na III. nádvoří pak obdobný materiál od firmy Schomburg). Bude-li toto řešení zvoleno, je třeba vybrat vhodný materiál na základě provedených zkoušek. Variantně lze zvážit doplnění standardního spárovacího materiálu polypropylenovými pásky.

Zámečnické práce

Provedeny budou všechny zásahy a úpravy konstrukce v souladu s platnou projektovou dokumentací. Při třískovém obrábění (řezání, vrtání atd.) bude dokonale ochráněno pískovcové zdivo i desky pochozí plochy – nesmí dojít ke kontaminaci odpadním kovem! Ve spolupráci s restaurátorem bude upraveno kotvení zábradlí na obou koncích. Po sondáži bude zváženo, zda kotvení do zdiva lze vhodněji upravit s jistou dilatací, např. zalitím olovem.

Předpokládáme, že pokud budou odstraňovány nátěry, nebude v žádném případě používáno odstraňovačů na kyselé či zásadité bázi. Soudobé nátěry či korozi lze odstranit buď mechanicky, nebo také opatrným opálením. Využit lze k odstranění nátěrů prostředky na bázi rozpouštědel, jež se při pracích v areálu Pražského hradu dobře osvědčily (např. Chemsearch Chemstrip, Colorlak P 05, P07, P 08, Barvy Laky P 8512 případně 8513, a další, např. na bázi dichlormethanu). Pokud budou základní nátěry na suříkové bázi, je možno je ponechat a po odmaštění doplnit nový základní nátěr také suříkem. Korozní produkty budou pasivovány, např. prostředky na tanátové bázi. Detailní postup bude určen během provádění. I pokud bude nalezen jako základní nátěr suřík, předpokládáme kompletní obnovu základu za 100% (Tzn. stávající suřík, může být ponechán a bude přetřen minimálně jedním celistvým nátěrem). Pokud nebude nalezen, tak základní nátěry budou provedeny minimálně ve dvou vrstvách.

Jako základní nátěr bude tedy použit suřík rozmíchaný ve fermeži. Oxid olovnato-olovičitý (Pb_3O_4) přesněji tetraoxid diolovnatolovičitý, nebo orthoolovičitan olovnatý (triviálními názvy suřík nebo minium) je těžká, sytě oranžovočervená až ohnivě červená krystalická nebo amorfnní látka. Jako plnivo olejové – fermežové barvy představuje i v současnosti nejlepší antikorozi ochranu (a to jak chemicky tak po fyzikální stránce).

Svrchní nátěr se potom provede grafitem rozmíchaným dle standardní technologie ve fermeži (bez sušidel). Každý typ nátěru (základní i svrchní) bude proveden minimálně ve dvou vrstvách. Je třeba dbát na dodržování technologických pauz; nepovažujeme za vhodné, aby byla prováděna mezivrstva (např. syntetický nátěr s příměsí grafitu) nebo přimíchávána sušidla (nedoporučujeme příměs kobaltového prášku) - dochází ke ztrátě pružnosti nátěru (ušetří se max. 2-3 dny vysychání).

Postup míchání barvy (jak suříkové, tak grafitové) je následující: nejprve se nasype trochu suříku či grafitu do míchací nádoby a zalije trochou fermeže, tuto hmotu (hustá kaše) je potom třeba roztírat (nikoliv jen zamíchat). Postupně se pak dolévá fermež a přisypává pigment (suřík pro základ anebo grafit pro svrchní nátěr). Směs se stále pečlivě promíchává. Po finálním namíchání by hustota měla zhruba odpovídat konzistenci hustší smetany (u grafitu záleží na velikosti zrna). Na den či dva je dobré směs odstavit, občas promíchat a případně přiředit fermeži nebo naopak dosypat odpovídající plnivo. Vhodnou hustotu je třeba vyzkoušet zkušebním nátěrem (sleduje se míra krytí a roztíratelnosti). Při samotné aplikaci - natírání - je třeba připravenou fermežovou barvu neustále průběžně míchat. Použité plnivo (suřík/grafit) na rozdíl od obvyklých hobby barev má tendenci rychle sedat na dno. Pro grafitový nátěr je vhodné volit co nejmenější grafit (černý či šedý), s barvou je potom snadnější práce a lépe kryje. Poslední svrchní nátěr se po polymeraci pečlivě rozleští kartáčem. Na závěr po úplném vyžrání bude povrch převoskován a opět rozleštěn kartáčem. Pokud by poslední fermežový nátěr nedostatečně vyžrál, může vosk (včelí, KRBN atd.), zpravidla rozdělaný v technickém benzínu, opět nastartovat polymeraci (nátěr změkne a táhne se). Pokud to bude situace vyžadovat, lze ve zvláštní případě užít moderního antikoroziního prostředku pro injektáž (např. Ferokon a jiné).

Truhlářské práce

Truhlářské práce v dotčeném rozsahu zásahu předpokládají obklad stávajícího ocelového madle vhodným tvrdým dřevem dle projektové dokumentace. Tato úprava má snížit ohřev masivního svařence madla a snížit teplotní roztažnost konstrukce. Pro povrchové úpravy doporučujeme použít vhodné a osvědčené napouštěcí oleje, které umožňují snadnou pravidelnou údržbu. Je možno použít např. belgické oleje Woodprotector CIRANOVA, Borma Decking Oil (Danish Oil), Bona Deck Oil, oleje Osmo, případně i jiné s odpovídající kvalitou a dobrou referencí. Definitivní určení materiálu musí vycházet z technologických konzultací i záruk poskytovaných výrobcem.

Práce budou probíhat pod dohledem pracovníků Odboru památkové péče Kanceláře prezidenta republiky, kteří budou vždy s dostatečným předstihem informováni o veškerých změnách v postupu opravy. Všechny materiály a technologické postupy musí být odpovědnými zástupci schváleny (minimálně zápisem do stavebního deníku). Detaily postupu a technologií budou upřesňovány na místě, stejně jako používané materiály. Všechny podstatné kroky budou vyznačeny do přesného plánu restaurovaného úseku. Součástí závěrečné zprávy bude i doporučení budoucí údržby. S tímto doporučením budou seznámeni všichni odpovědní pracovníci Správy Pražského hradu a budou se jím při komplexní péči o ochoz řídit.

Odůvodnění

Toto rozhodnutí je závazným stanoviskem ve smyslu § 14 odst. 1 a 3 zákona č. 20/1987 Sb., neboť podle § 44a odst. 3 téhož zákona závazné stanovisko ve věci, o které není příslušný rozhodovat stavební úřad, je samostatným rozhodnutím ve správním řízení.

Správa Pražského hradu předložila podle § 14 odst. 1 zákona č. 20/1987 Sb. žádost č. j.: SPH 451/2019 o památkové stanovisko k návrhu na opravu pavlače na jižním průčelí Starého královského paláce.

Kancelář prezidenta republiky při posouzení žádosti a stanovení požadavků uvedených ve výroku tohoto rozhodnutí vycházela z posouzení současného stavu přístupných částí pavlače a z předložené dokumentace udržovacích prací a opravy konstrukčních nedostatků s přiloženým statickým výpočtem, které vypracovala a stavebně architektonickým návrhem opláštění madla zábradlí, vypracovaným , z ledna roku 2019.

Toto rozhodnutí vychází z § 14 odst. 3 zákona č. 20/1987 Sb., podle něhož v rozhodnutí orgán státní památkové péče vyjádří, zda práce uvedené v žádosti č. j.: SPH 451/2019 o rozhodnutí ve věci návrhu na opravu pavlače Starého královského paláce jsou z hlediska zájmů státní památkové péče přípustné, a stanoví základní podmínky, za kterých lze tyto práce provést; při stanovení těchto podmínek musí orgán státní památkové péče vycházet ze současného stavu poznání kulturně historických hodnot, které je nezbytné zachovat při umožnění realizace zamýšleného záměru.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí se lze podle § 80 a násl. zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, odvolat do 15 dnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí podáním učiněným ke Kanceláři prezidenta republiky.

Vyřizuje:
Telefon:

ředitel Odboru památkové péče
Kancelář prezidenta republiky